

Rozważamy ciąg Fibonacciego:

$$F(0) = 0$$

$$F(1) = 1$$

$$F(n) = F(n-1) + F(n-2) \text{ dla } n > 1$$

System Fibonacciego (https://pl.wikipedia.org/wiki/System_Fibonacciego) to binarny, pozycyjny system liczbowy, w którym poszczególnym pozycjom odpowiadają kolejne liczby Fibonacciego. W zapisie liczby nie używa się pierwszych dwóch liczb z ciągu Fibonacciego. Zaczynającemu się od 1 ciągowi cyfr 0 i 1 (tylko takich się używa) $a_n \dots a_3 a_2$ odpowiada liczba $a_n F(n) + \dots + a_3 F(3) + a_2 F(2)$.

Wyjątkiem jest liczba 0, którą zapisujemy jako 0. Na przykład liczba zapisana w systemie Fibonacciego jako 1000 oznacza szóstą liczbę w ciągu Fibonacciego, czyli $F(5) = 5$. Inne przykłady to:

$$1000101 = F(8) + F(4) + F(2) = 21 + 3 + 1 = 25$$

$$10010010 = F(9) + F(6) + F(3) = 34 + 8 + 2 = 44$$

Cyfrę systemu Fibonacciego nazywamy fibitem. Postać unormowana to taki zapis, w którym nie występują dwie jedyńki obok siebie (dwa fibity równe jeden).

Należy zaimplementować klasę Fibo reprezentującą liczby zapisane w systemie Fibonacciego. Niech f_1, f_2 będą obiektami klasy Fibo. Powinny być dostępne następujące operacje:

Fibo f1 - tworzy liczbę 0

Fibo f1(str) - tworzy liczbę na podstawie napisu str, który jest zapisem tej liczby w systemie Fibonacciego (zapis niekoniecznie musi być w postaci unormowanej)

Fibo(n) - tworzy liczbę równą liczbie całkowitej n

Fibo f1(f2) - konstruktor kopiujący

f1 = f2 - przypisanie

f1 + f2 - dodawanie

f1 & f2 - and fibitowy (na postaci unormowanej)

f1 | f2 - or fibitowy (na postaci unormowanej)

f1 ^ f2 - xor fibitowy (na postaci unormowanej)

f1 << n - przesunięcie fibitowe w lewo o n pozycji

f1 += f2

f1 &= f2

$f1 \mid = f2$

$f1 \wedge = f2$

$f1 \ll = n$

$f1 \text{ op } f2$ - operatory porównujące wartości liczbowe reprezentowane przez $f1$ i $f2$,
gdzie op to jeden z operatorów: $==, <, <=, !=, >, >=$

$\text{os} \ll f1$ - wypisuje $f1$ na strumień os bez żadnych białych znaków w postaci
unormowanej

$f1.\text{length}()$ - zwraca długość zapisu w postaci unormowanej liczby $f1$

Ponadto należy zaimplementować globalne funkcje:

$\text{Zero}()$ - zwraca obiekt reprezentujący liczbę 0

$\text{One}()$ - zwraca obiekt reprezentujący liczbę 1

Funkcje Zero i One powinny zwracać obiekty, których nie można modyfikować,
w szczególności następujące konstrukcje powinny być zgłoszone jako błąd
kompilacji:

$\text{Zero}() += \text{Fibo}("10");$

```
One() += Fibo("10");
```

Operatory powinny działać również z udziałem argumentów całkowitoliczbowych, ale nie powinny działać z argumentami będącymi napisami. W szczególności przy deklaracjach

```
Fibo f1, f2;
```

```
bool b;
```

nie powinny się kompilować konstrukcje typu

```
Fibo f3(true);
```

```
Fibo f4('a');
```

```
f1 += "10";
```

```
f1 = f2 + "10";
```

```
b = "10" < f2;
```

```
itp.
```

Natomiast poprawne są następujące konstrukcje

```
f1 += 2;
```

```
f1 = f2 + 2;
```

```
b = 2 < f2;
```

```
itp.
```

Należy zadbać o efektywne działanie konstruktorów i operacji w odniesieniu do

obiektów tymczasowych. Wszystkie operatory, metody i funkcje powinny przyjmować argumenty oraz generować wyniki, których typy są zgodne z ogólnie przyjętymi konwencjami w zakresie używania referencji, wartości typu const i obiektów statycznych.

Przykładowy kod demonstrujący użycie klasy Fibo:

```
#include "fibo.h"
```

```
#include <cassert>
```

```
#include <iostream>
```

```
int main() {
```

```
    Fibo f;
```

```
    assert(f == Zero());
```

```
    assert(Fibo(f) == Zero());
```

```
    assert(Zero() < One());
```

```
    assert(Fibo("11") == Fibo("100"));
```

```
    assert((Fibo("1001") + Fibo("10")) == Fibo("1011"));
```

```
    assert((Fibo("1001") & Fibo("1100")) == Zero()); // 1100 == 10000
```

```
    assert((Fibo("1100") | Fibo("11")) == Fibo("10100")); // 1100 == 10000, 11 == 100
```

```
    assert((Fibo("1001") ^ Fibo("1010")) == Fibo("11"));
```

```
    assert((Fibo("101") << 3) == Fibo("101000"));
```

```
    f = One();
```

```

f <= 3;
assert(f == Fibo("1000"));

f = One();
assert(f + Fibo("1") == Fibo("10"));
assert(f == One());

Fibo f1("101");
Fibo f2 = Fibo("101");
assert(f1 == f2);

assert(Fibo("11").length() == 3); // 11 == 100

std::cout << Fibo("11") << std::endl; // prints 100
}

```

Rozwiązanie będzie kompilowane poleceniem

```
g++ -Wall -Wextra -O2 -std=c++17
```

Rozwiązanie powinno zawierać pliki fibo.h oraz fibo.cc, które należy umieścić w repozytorium w katalogu

```
grupaN/zadanie3/ab123456+cd123456
```